

te pris på, at det er parlamentarikerne, der tager fat i formanden, og at det ikke er andre regeringer, der kommer og tager fat i formanden, hvis man er utilfreds med formanden – hvad man naturligvis aldrig er herhjemme.

Det synes jeg var rigtigt. Og der vil jeg godt sige til hr. Frank Aaen og blive i det emne her: Der kom da mange råd også i OEEC på det tidspunkt. Og jeg kan ikke huske, om OEEC kom med de råd, som hr. Frank Aaen nævner her. Jeg kan sige, at der stod i Information, at OSCE's rapportør havde advaret mig i Doha i november. Det er en utrolig interessant oplysning, for så har jeg et utrolig tomt hul heroppe, og det vil hr. Frank Aaen nok bekræfte. Men jeg har aldrig været i Doha, så han kan ikke have advaret mig i Doha. Interessant oplysning, ikke? Og den dag kan jeg heller ikke have været i Doha.

Men det er rigtigt, at da jeg var i Bahrain senere, kom han og bad om to ting. Den ene var altså at få lov at komme til Danmark, og den anden var, at jeg svarede på OSCE's henvendelser. Det gjorde jeg jo, og jeg tog oven i købet ned til OSCE's generalsekretær i Wien og drøftede situationen med ham. Og han fik også invitationen.

Kl. 14.25

De to breve, hr. Frank Aaen nævner, var jo e-mail, som udelukkende drejer sig om, at han bekymrer sig for »disturbing manifestations« i Danmark, og så anmoder han om vores synspunkter og en redegørelse, som han modtog den 30. november om integrationspolitikken i Danmark, og i den forbindelse var jeg nede og besøge generalsekretæren. Så det var såmænd ikke særlig dramatisk.

Men det er da fuldstændig rigtigt, at der kom forskellige råd, som jeg ikke har fulgt, fra forskellige sekretærer osv. Jeg har da også været til internationale møder, hvor man er kommet hen til mig og har sagt: Kunne du ikke lige ordne det på den og den måde? Jamen to af måderne kunne jeg ikke drømme om at følge.

Den ene var, at man syntes, jeg skulle give en undskyldning. Jeg har hele tiden sagt, at jeg ikke vil give en undskyldning for, at nogen bruger ytringsfriheden, så længe ytringsfriheden ikke er underkendt af domstolene. Det vil være utrolig upassende, at en regering går rundt og siger undskyld for noget, domstolene ikke finder man skal skride ind over for. Det ville jo for så vidt være at krænke den pressefrihed, der er, hvis jeg rendte rundt og gav undskyldninger for noget, der stod i aviserne.

Den anden var, at man skulle lave en lovændring, således at ytringsfriheden blev sat under religionsfriheden. Det kan jeg da heller ikke gå ind for. Menneskerettighedsrådet kom med tilsvarende anbefalinger, men det betyder da ikke, jeg skal følge den anbefaling, vil jeg sige til hr. Frank Aaen. Og jeg er da helt sikker på, hr. Frank Aaen heller ikke ville følge den. Det er jeg da helt sikker på, eller også må hr. Frank Aaen da virkelig overraske mig ved at sige, at han ønsker ytringsfriheden underlagt religionsfriheden. Det vil så være en nyhed. Det tror jeg ikke hr. Frank Aaen gør.

Med hensyn til rapporten er det altså oplyst for mig, at den er gået til parlamentarikerne i OSCE i november måned, og der blev den jo altså også offentliggjort. Han ønskede at komme på besøg i Danmark, og det gjorde han jo så i april måned. Jeg mødte ham, og integrationsministeren mødte ham også, og så kom rapporten med de danske svar, og det var så i november.

Nu er den jo offentligt tilgængelig, så hvad er det, han anbefaler over for OSCE's formand? Ja, der er jo flere punkter, og han siger altså:

The Danish government is to be commended for its display of willingness to respond to acts of discrimination and intolerance.

Altså: Den danske regering må roses for dens vilje til at reagere på diskrimination og intolerance over for muslimer. Så siger den videre:

The very good practises noticed throughout this report should be disseminated to other OSCE participating states.

Altså: De mange gode ting, Danmark gør, skal de andre lande orienteres om.

Og så siger han i punkt 4, at muslimerne i Danmark og det civile samfund skal være opmærksomme på, at man kan bruge OSCE. Jamen det er jo fint nok.

Og i det sidste punkt opmuntrer man Danmark til at opretholde, altså ikke skabe, en åben og konstruktiv dialog »with a White Cross section representative«. Nu har hr. Aaen jo selv rapporten, men det er anbefalingerne.

Så er det rigtigt, at der i teksten rundtomkring som referater af samtaler med forskellige er kritikpunkter, som vi så også svarer på. Men anbefalingerne er det, han står for, det andet er jo referater. Disse anbefalinger er jo altså nærmest en godkendelse af Danmark. Vi roses, vi bliver »commended«, og de andre lande skulle se, hvor godt vi gør det, og vi skal opretholde vores åbne og konstruktive dialog. Det er anbefalingerne.